

[Ministeren for Grønland]

landstinget, er det et spørgsmål om, hvordan man i landsstyreområdet for erhvervmæssige anliggender kommunikerer mellem embedsmændene dér og den politiske ledelse. Det skal jeg ikke blande mig i.

Holger K. Nielsen (SF):

Nu ved jeg jo, at Grønlandsministeren er skolelærer, og han ved vel nok, at der er forskel på at orientere og at acceptere. Jeg betvivler ikke, at hjemmestyret har været orienteret om det, men spørgsmålet er, om det har accepteret, det vil sige, om de politiske repræsentanter har accepteret de 200 t.

Jeg må stadig væk ud fra det uklare svar, jeg fik, drage den konklusion, at man ikke fra politisk hold i Grønland har accepteret de 200 t. Det er vel også derfor, at man har protesteret her på det seneste.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil da gerne udtrykke viljen til at forstå andre menneskers synspunkter, men jeg vil gerne understrege, at dette drejer sig om at efterleve hjemmestyrelovens ånd og bogstav. Det er det alene, som jeg tager fat på, ikke spørgsmålet om, hvordan man kommunikerer med hinanden, og om ministeren ikke mener, at han blander sig i det. Det må stå for hans egen regning, men det er hjemmestyreloven, det drejer sig om.

Formanden:

Ministeren for Grønland, og så skal vi nok snart vende tilbage til finansloven.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Det er hjemmestyreloven, det drejer sig om. Det er vi helt enige om. Når topembedsmænd rejser med et bestemt mandat til en forhandling i EF, må man gå ud fra, at de har det mandat, og når de forhandler med de andre i den delegation og derefter accepterer forslaget, ville jeg udtrykke en fuldstændig urimelig mistillid over for hjemmestyret, hvis ikke jeg accepterede deres topembedsmænds mandat, og det har jeg gjort.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne sige, at det er politikerne, der har ansvaret, og det er politikerne, der bestemmer.

(Kort bemærkning).

Preben Lange (Grøn.):

Det, der får mig op endnu en gang, er Grønlandsministerens svar. Jeg vil gerne give udtryk for, at jeg mener, at Grønlandsministeren i sit svar bevæger sig under lavmålet ved at angribe embedsmænd, for det er jo det, han gør. Han angriber embedsmænd, som ikke selv kan tage til orde i denne sag om den kvotatildeling på 200 t rejser til danske fiskere, uden at der har været forhandlet med det grønlandske landsstyre. Det kunne jo tænkes, at ministeren, hvis han fortsætter på denne måde, vil komme til at stå uden embedsmandshjælp i fremtiden, og det tror jeg ikke Grønlandsministeren kan være tjent med.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Til hr. Preben Lange og fru Tove Lindbo Larsen. Er der nogen, der i denne sag forsvarer embedsmænd, turde det være undertegnede, som siger, at når topembedsmænd – og det er folk, som er på departementschefniveau – rejser til et møde i Bruxelles med et mandat og man dér diskuterer, turde det være en særdeles negativ holdning over for embedsmænd, hvis jeg bagefter tillod mig, når man har vidst det i landsstyret i fire måneder, at tage telefonen og sige: har jeres embedsmænd nu orienteret jer, har I accepteret det, som embedsmændene på jeres vegne har accepteret? Sådan kunne jeg ikke drømme om at behandle embedsmænd. Jeg håber, at den tidligere minister heller ikke har behandlet embedsmænd på denne måde. Jeg ønsker i hvert fald ikke at gøre det.

Finansministeren (Christoffersen):

Jeg er glad for at få lejlighed til at sige et par ord – muligvis skulle jeg starte med en advarsel, for jeg hørte til min bekymring, at hr. Steffensen for et øjeblik siden sagde, at vi nu snart skulle stemme om finansloven. Jeg gør altså opmærksom på, at finansministeren har 1 times taletid.

Formanden: